

Kohtuasi T-300/03

Moser Baer India Ltd *versus* **Euroopa Liidu Nõukogu**

Subsiidiumidevastane uurimine — India päritolu salvestatavad laserkettad —
Subsiidiumi summa arvutamine — Kahju tuvastamine — Põhjuslik seos —
Kaitseõigus

Esimese Astme Kohtu otsus (neljas koda), 4. oktoober 2006 II - 3918

Kohtuotsuse kokkuvõte

1. Ühine kaubanduspoliitika — Kolmandate riikide poolse subsideerimise vastased meetmed
— Subsiidium põhivara soetamiseks
(Nõukogu määrus nr 2026/97, artikli 7 lõige 3)
2. Ühine kaubanduspoliitika — Kolmandate riikide poolse subsideerimise vastased meetmed
— Subsiidium põhivara soetamiseks
(Nõukogu määrus nr 2026/97, artikli 7 lõige 3)

3. Ühine kaubanduspoliitika — Kolmandate riikide poolse subsideerimise vastased meetmed — Subsidiumi ja kahju hindamine
(Nõukogu määrus nr 2026/97, artikli 11 lõige 1)
4. Ühine kaubanduspoliitika — Kolmandate riikide poolse subsideerimise vastased meetmed — Amortisatsiooniaja pikkuse määramine
(Nõukogu määrus nr 2026/97)
5. Ühine kaubanduspoliitika — Kolmandate riikide poolse subsideerimise vastased meetmed — Uurimise kulg
(Nõukogu määrus nr 2026/97, artikli 30 lõiked 1 ja 2)
6. Ühine kaubanduspoliitika — Kolmandate riikide poolse subsideerimise vastased meetmed — Kahju
(Nõukogu määrus nr 2026/97)
7. Ühine kaubanduspoliitika — Kolmandate riikide poolse subsideerimise vastased meetmed — Kahju
(Nõukogu määrus nr 2026/97)
8. Ühine kaubanduspoliitika — Kolmandate riikide poolse subsideerimise vastased meetmed — Kahju
(Nõukogu määrus nr 2026/97)
9. Ühine kaubanduspoliitika — Kolmandate riikide poolse subsideerimise vastased meetmed — Kahju
(Nõukogu määrus nr 2026/97)
10. Ühine kaubanduspoliitika — Kolmandate riikide poolse subsideerimise vastased meetmed — Kahju
(Nõukogu määrus nr 2026/97, artikli 8 lõige 7)

1. Kaubanduse kaitsemeetmete valdkonnas peab ühenduse kohtu kontroll institutsioonide hinnangute üle olema piiratud menetlusnormidest kinnipidamise, vaidlustatud otsuse tegemise aluseks olevate

asjaolude sisulise õigsuse, nende faktiliste asjaolude hindamisel ilmsete vigade puudumise ja võimu kuritarvitamise puudumise kontrollimisega.

Sama kehtib ka amortisatsioonija pikkuse hindamise puhul määruse nr 2026/97 kaitse kohta subsideeritud impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed, artikli 7 lõike 3 alusel, mis näeb ette, et põhivara soetamisega seotud subsiidium jagatakse „ajavahemikule, mis kajastab selliste varade tavalist amortisatsiooni asjaomases tootmisharus”. Selle sätte, mis nõuab eriti asjaomasesse tootmisharusse puutuva tavalise praktika hindamist, sõnastusest ja ülesehitusest tuleneb, et selle perioodi kindlaksmääramine on osa ühenduse institutsioonide kasutatavast laiaast kaalutusõigusest keeruliste majandussituatsioonide uurimises.

osa eksportija saadud kasumist põhivara ostmisel võib panna uurimise perioodi arvele. Selle tõttu on ühenduse institutsioonidel lai kaalutusõigus hindamiseks, missuguseid tõendeid saab asjakohaseks lugeda.

Juhul, kui riigis on amortisatsioon õiguslikult reguleeritud, võib siseriikliku õigusega ettenähtud amortisatsiooni määramise meetod olla selles suhtes asjakohane. Asjaolu, et ühenduse institutsioonid ei ole rakendanud samasugust meetodit teistes subsiidiumidevastastes uurimistes, ei tähenda selle sätte rikkumist.

(vt punktid 28 ja 29)

Samuti, kui kohaldatavad õigusnormid lubavad institutsioonidele teatud kaalutusõiguse, siis seda põhimõtet ei riku asjaolu, et nad seda kasutavad, selgitamata üksikasjalikult ja eelnevalt, milliseid kriteeriume nad kavatsevad igas konkreetses situatsioonis kasutada, õiguskindluse põhimõtet isegi juhul, kui institutsioonid esitavad uusi põhimõttelisi valikuid.

2. Määruse nr 2026/97 kaitse kohta subsideeritud impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed, artikli 7 lõike 3 ei kehtesta erilisi nõudeid tõenditele, mida tuleb arvestada asjaomases tootmisharus amortisatsioonija pikkuse määramisel; amortisatsioonija pikkuse määramise eesmärk on arvutada, millise

(vt punktid 40–46, 67, 88, 104)

3. Vastavalt määruse nr 2026/97 kaitse kohta subsideeritud impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed, artikli 11 lõikele 1 ei võeta subsiidiumide ja kahju hindamisel üldjuhul arvesse informatsiooni uurimisperioodile järgneva perioodi kohta. Järelikult on ühenduse institutsioonide analüüsi jaoks olulised andmed üldjuhul need, mis käsitlevad uurimise perioodiga lõppevat ajavahemikku. See säte ei välista siiski nende andmete analüüsi raames tulevikusündmusi puudutavate prognooside arvesse võtmist tingimusel, et need on asjakohased ja rajanevad uurimise käigus saadud objektiivsetel tõenditel.

(vt punkt 92)

4. Uurimine kaubanduse kaitsemeetmete valdkonnas on jätkuv protsess, mille käigus muudetakse tihti erinevaid järeldusi. Seetõttu ei saa välistada, et ühenduse institutsioonide lõppjäreldused, näiteks need, mis puudutavad amortisatsiooniaja pikkust, erinevad teatud uurimise momendil tehtud järeldustest.

(vt punkt 114)

5. Määruse nr 2026/97 kaitse kohta subsideeritud impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed, artikli 30 lõigete 1 ja 2 kohaselt võivad eksportijad taotleda nende oluliste faktide ja kaalutluste lõplikku avalikustamist, mille alusel kavatakse soovitada lõplike meetmete kehtestamist. See avalikustamise kohustus on suunatud asjassepuutuvate ettevõtjate kaitseõigustest kinnipidamise tagamisele.

Peale selle peavad kindlate püsimeetmete vastuvõtmisele eelnenud uurimisega seotud ettevõtjad saama haldusmenetluses tõhusalt avaldada oma seisukohti väidetud faktide ja asjaolude olemasolu ja asjakohasuse kohta.

Selles suhtes toob lõpliku avalikustamise ebatäielikkus kaasa lõplikke tollimakse kehtestava määruse õigusvastasuse üksnes siis, kui sellisest puudusest tulenevalt ei ole pooled võimelised tõhusalt kaitsma oma huve.

(vt punktid 125–127)

6. Ühenduse institutsioonidel on lai kaalutusõigus, et määrata kindlaks vaatlusalune aeg kahju hindamiseks kolmandate riikide poolse subsideerimise vastase menetluse raames.
8. Kolmandate riikide poolse subsideerimise vastase menetluse raames võivad ühenduse institutsioonid majanduslike suundumuste uurimiseks seaduslikult arvesse võtta ühenduse tootmises kogu käsitletava perioodi vältel täheldatud arenguid, kaasa arvatud aastatel, mille jooksul import ei olnud veel saavutanud olulist taset.

Ühenduse institutsioonid võivad hinnata kahju pikema perioodi vältel kui periood, mis on kaetud uurimisega. Seda võimalust õigustab asjaolu, et majanduslike suundumuste uurimine peab olema teostatud piisavalt pika perioodi kohta.

(vt punkt 176)

(vt punktid 161 ja 162)

7. Kolmandate riikide poolse subsideerimise vastase menetluse raames tuleb kahju olemasolu üldiselt hinnata vajaduseta individualiseerida iga vastutava ettevõtja mõju teostatud impordile. Ühenduse institutsioonid ei tee ilmset kaalutusviga selle hindamise raames, tuginedes andmetele, mis on neile mõistlikult kättesaadavad.
9. Kolmandate riikide poolse subsideerimise vastase menetluse raames peab kahju uurimine käsitlema kõiki tegureid kooskõlas, millest ei üks ega teine üksik tegur ei tohiks olla aluseks määravale otsusele. Ühe teguri positiivne areng ei tee takistusi olulise kahju konstateerimisele, kuni see konstateering rajaneb erinevatel teguritel, millega arvestamist näeb ette määrus nr 2026/97.

Kahju üldise hinnangu vaidlustamisel ei saa hageja piirduda sellega, et pakub erinevate majandustegurite kohta oma tõlgenduse, vaid ta peab täpsustama põhjusi, mille tõttu nõukogu oleks pida-

(vt punkt 168)

nud nende tegurite baasil jõudma kahju olemasolu kohta teistsugusele järeldusele.

sioonid subsideeritud impordi tekitatud kahju kindlaks tegemisel uurima, kas need teised tegurid katkestavad põhjusliku seose subsideeritud impordi ja ühenduse tootmisharule kahju põhjustamise vahel.

(vt punktid 213, 216)

10. Määruse nr 2026/97 kaitse kohta subsideeritud impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed, artikli 8 lõige 7 näeb ette kohustuse uurida teadaolevaid tegureid, millega ühenduse tootmisharu samaaegselt subsideeritud impordiga kahjustatakse. See uurimine peab võimaldama välistada, et teiste tegurite põhjustatud kahju omistatakse kõnealusele impordile. Need tegurid on just mittesubsideeritud impordi maht ja hinnad. Nende hulka võib kuuluda ka ühenduste tootjate konkurentsivastane käitumine.

See uurimine ei tähenda ilmtingimata tegurite täpse mõju määramist. Aitab, kui ühenduse institutsioonid konstateerivad, et vaatamata nende väliste teguritele oli impordi põhjustatud kahju antud juhul oluline.

Niisiis ei piisa üksnes asjaolust, et need teised tegurid võisid anda oma panuse ühenduse tootmisharule kahju põhjustamise ühe osa vältel vaatlusalusest perioodist, välistamaks võimalust, et see subsideeritud import põhjustas samuti olulise kahju samal perioodil.

Seega juhul, kui ühenduse tootmisharu puutub asjaomasel ajavahemikul kokku muude tegurite, nagu näiteks kolmandatest riikidest pärit dumpinguhinnaga impordiga, peavad ühenduse institut-

Vastutuse kahju tekitamise eest võib panna vaadeldava impordi arvele isegi siis, kui selle mõju on vaid osa suuremast kahjust, mille saab panna teiste tegurite

arvele. Järelikult ei saa algusest peale välistada, et kahju oli põhjustatud mitme teguri poolt üheaegselt, millest igaüks neist moodustab eraldi võetuna kahju olulise põhjuse.

Seega ei saa sellise olulise välise teguri esinemine automaatselt katkestada põhjuslikku seost vaidlusaluse impordi ja ühenduse tootmisharule põhjustatud kahju vahel.

(vt punktid 230–232, 236–238, 260, 269)